

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 21.08.2024 r.
KIGEiT/1423/08/2024

Pan Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27, 00-060 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „Izba” lub „KIGEiT”), w nawiązaniu do pisma konsultowanego projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych (WPL MC 8), Izba przedstawia następujące uwagi i propozycje.

I. Kwestia numeracji dziesięciocyfrowej

(1.) Na wstępie wskazujemy, że mamy świadomość, że zgodnie z EKŁE (art. 93 ust. 4) „Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy udostępniały zakres niegeograficznych numerów, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii, nie naruszając [rozporządzenia](#) (UE) nr 531/2012 oraz art. 97 ust. 2 niniejszej dyrektywy”.

Jednocześnie zwracamy uwagę, że np. w Rumunii¹ wprowadzono 11 cyfrowe numery niegeograficzne, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii.

Zatem nie ma problemu, aby spośród działającej (9-cyfrowej) numeracji wyodrębnić takie numery (łącznie z kodem kraju numer taki miałby 11 cyfr).

Wskazujemy, że wprowadzenie numeracji dziesięciocyfrowej wymaga bardzo dużych zmian w systemach telekomunikacyjnych oraz w licznych systemach informatycznych wspomagających działanie sieci telekomunikacyjnych oraz służących do obsługi klientów. Część z systemów wymagałaby wręcz wymiany na nowe. W związku z tak istotną zmianą dla funkcjonowania operatorów telekomunikacyjnych (gdyby takie numery zostałyby wprowadzone) optymalny byłby okres 5-letni dla wprowadzenia numeracji dziesięciocyfrowej w sieciach polskich operatorów.

II. Pozostałe kwestie

(2.) Izba proponuje pozostawienie jedynie dwucyfrowych WST=AB i użycie oznaczenia cyfry Z jako ostatniej w numerze zakończenia sieci dla numerów dziesięciocyfrowych (pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci, oznaczone symbolicznie „SPQMCDU” lub „SPQMCDUZ”).

Uzasadnienie

Rozporządzenie w sposób sprzeczny określa długość wyróżnika WST. W definicji dopuszcza dwu lub trzycyfrowy wyróżnik sieci WST, natomiast w formacie numeru krajowego KNA (a więc pośrednio również MNA) ustala jedynie format dwucyfrowy AB, określając pozostałe cyfry jako

¹ <https://www.berec.europa.eu/en/tools/numbering-database-for-extra-territorial-use>

numer zakończenia sieci. Z kolei dla numeracji dla dziesięciocyfrowej komunikacji maszyna-maszyna WST został określony jako trzycyfrowy. Dodatkowo, w tabeli w pozycji 19 brak jest w ogóle oznaczenia WST co wprowadza wątpliwość czy 28 (a może 280-289) stanowi WST, czy nie. Dodatkowo dla dziewięciocyfrowych numerów dla komunikacji maszyna-maszyna raz WST jest dwucyfrowe, a innym razem trzycyfrowe.

Zamiast w najprostszy sposób: wprost zdefiniować dwie długości wyłącznie dla numeru zakończenia sieci maszyna-maszyna (taka w końcu była intencja wprowadzenia dłuższych numerów), został wprowadzony podział WST zaburzający dotychczas jednolity układ planu numeracji opierający się na dwucyfrowych WST. Pozostawienie zakresów 275-279 jako rezerwy nie stanowi tu żadnej przeszkody gdyż w analogiczny sposób w przypisie 2) do tabeli oznaczono zakres 444 jako rezerwę techniczną.

W przypadku nieprzyjęcie głównego postulatu co do wprowadzenia dwucyfrowych WST=AB, wskazujemy, że nie ma potrzeby wprowadzenia dodatkowego oznaczenia „ABZ”. Jest to jedynie zdublowanie oznaczenia „ABS” stosowanego do WST (par. 2 ust. 1 pkt 4), nie zostało w żaden istotny sposób odróżnione od „ABS” i w treści projektu Rozporządzenia może być zastąpione przez „ABS” z korzyścią dla czytelności projektowanego Rozporządzenia. Nie zostało też zamieszczone żadne uzasadnienie dla stosowania takiego odmiennego oznaczenia. Jeszcze raz wskazujemy, że cyfrę Z wystarczyłoby dodać jako ostatnią dla dziesięciocyfrowej numeracji maszyna-maszyna. Podobnie jak w przypadku usług z dodatkowym świadczeniem, nie ma tu konieczności definiować dłuższego wyróżnika WST.

(3.) Ponadto Izba proponuje, aby numery abonenckich usług specjalnych AUS, o których mowa § 2 ust. 1 pkt 8 lit. a) załącznika do rozporządzenia PNK, były przeznaczone nie tylko dla usług świadczonych w sieci stacjonarnej, lecz również w sieci ruchomej.

Uzasadnienie

Wydaje się, że nie ma racjonalnego uzasadnienia utrzymywania takiego ograniczenia. Należy dopuścić wykorzystywanie i świadczenie usług specjalnych w oparciu o numery AUS, także przez operatorów sieci niestacjonarnych. Aktualnie obowiązujący przepis ogranicza konkurencję.

(4.) Proponuje się ograniczenie ilości numeracji zarezerwowanej dla świadczenia usług dostępu do radiowych sieci przywoławczych, dostępu do sieci teleinformatycznych itp., o których mowa w § 5, 6 i 7 załącznika do rozporządzenia PNK, poprzez zmianę formy prefiksów zarezerwowanych do świadczenia usług dostępu.

Uzasadnienie

Zgodnie z tablicą 1 zawartą w załączniku do rozporządzenia PNK na usługi dostępu zablokowanych jest w sumie kilkadziesiąt milionów numerów, które mogłyby być udostępnione dla użytkowników końcowych. Usługi te są obecnie w Polsce sporadycznie świadczone, a może nawet w ogóle już nie są świadczone. Ograniczenie ilości numeracji dostępu i udostępnienie tej numeracji dla użytkowników końcowych pozwoliłoby na odsunięcie w czasie konieczności wprowadzenia numeracji 10-cyfrowej, nawet o kilka lat. Czas ten (proponowany ewentualnie okres 5 lat) niezbędny jest na dostosowanie infrastruktury telekomunikacyjnej do wprowadzenia numeracji 10-cyfrowej.

(5.) Izba proponuje ograniczenie ilości numerów alarmowych do 4 podstawowych, tj. 112, 997, 998, 999.

Uzasadnienie

Należy podkreślić, że obecnie zgodnie z § 9 załącznika do rozporządzenia PNK, numerów alarmowych do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy jest 13 + 1 (112) wspólny dla

wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. Jednakże z analizy wykorzystania tych numerów przez użytkowników końcowych wynika, że w zasadzie wykorzystywane są głównie numery podstawowe (112, 997, 998, 999), gdyż są one powszechnie znane. Pozostałe numery alarmowe są używane sporadycznie, ponieważ albo nie funkcjonują (nie są obsługiwane przez daną służbę), albo są nieznane przez użytkowników końcowych. Przykładowo: numer 985 (ratownictwo morskie i górskie) nie jest powszechnie wykorzystywany, gdyż TOPR i GOPR preferuje i rozpowszechnia numer 601 100 300, numer 984 (pogotowie rzeczne) również praktycznie nie jest wykorzystywany, gdyż WOPR rozpowszechnia numer 601 100 100. Zatem ruch telekomunikacyjny na tych numerach jest znikomy, a na niektóre z numerów interwencyjnych nie ma ruchu przez całe miesiące.

Ponadto należy zauważyć, że tak dużej ilości numerów alarmowych do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy nie ma w żadnym kraju europejskim. We wszystkich krajach europejskich funkcjonuje jeden uniwersalny numer alarmowy 112, a tylko w niektórych krajach dodatkowo funkcjonuje jeden, dwa lub trzy numery alarmowe do służb podstawowych (Policja lub Straż Pożarna lub Pogotowie Ratunkowe).

W tej sytuacji wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem byłoby, aby zgłoszenia do wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy kierować do Centrów Powiadomienia Ratunkowego za pomocą uniwersalnego numeru alarmowego 112, który jest numerem wspólnym dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy i, co najważniejsze, jest najbardziej znany przez wszystkich użytkowników końcowych. Obecnie CPR-y po otrzymaniu zgłoszenia np. do pogotowia rzecznoego, pogotowia elektrowni, gazowni, ciepłowni, wodociągów itp. poprzez numer 112, są przecież obowiązane do ich obsłużenia i są do tego przeznaczone i przystosowane. Skoro zatem użytkownik końcowy może wykonać zgłoszenia do dowolnej służby ustawowo powołanej do niesienia pomocy za pomocą uniwersalnego numeru 112 i ten numer jest powszechnie znany dla użytkowników końcowych, to utrzymywanie tak dużej ilości numerów alarmowych nie znajduje uzasadnienia, tym bardziej, że te numery alarmowe z wyjątkiem podstawowych nie są powszechnie znane.

(6.) Proponujemy usunięcie w katalogu numerów alarmowych numeru 989 - telefoniczna informacja Narodowego Funduszu Zdrowia

Uzasadnienie

Numer ten w sposób oczywisty nie spełnia przesłanek ustawowych w zakresie definicji numeru alarmowego:

„numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub trzycyfrowy numer usług specjalnych ustalony w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych”

Narodowy Fundusz Zdrowia nie jest ani służbą ustawowo powołaną do niesienia pomocy, ani podmiotem uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych. Zgodnie z Ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2024.0.146) Art. 97 do zadań Narodowego Funduszu Zdrowia nie należy wykonywanie ratownictwa ani nie jest on służbą ustawowo powołaną do niesienia pomocy. Do zadań NFZ należy jedynie (ust 3a) rozliczanie kosztów zdań ratownictwa medycznego oraz (art. 107) przeprowadzanie postępowania o zawarcie umów z dysponentami zespołów ratownictwa medycznego na wykonywanie medycznych czynności ratunkowych, zawieranie i rozliczanie realizacji tych umów.

(7.) Naszym zdaniem należy przemyśleć usunięcie MAUS.
Dotychczasowe brzmienie:

„f) międzynarodowy (MAUS) – dla połączeń przychodzących:
MAUS = CC + WSN + AUS,
gdzie AUS = 19XYZ (5 cyfr)“

Uzasadnienie

Naszym zdaniem usunięcie tego typu numerów może spowodować brak możliwości wykonywania połączeń do numerów AUS z zagranicy (w szczególności w niektórych scenariuszach roamingowych).

(8.) Izba proponuje, aby każdemu obszarowi strefy numeracyjnej SN, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) załącznika do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 30 października 2013 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne (rozporządzenie PNK), przyporządkowany był wyłącznie jeden wskaźnik strefy numeracyjnej WSN, identyfikujący daną strefę SN, bez wyjątków, tj. bez możliwości dopuszczania stosowania jednego wskaźnika WSN dla kilku stref SN.

Uzasadnienie

W aktualnym stanie prawnym, w przypadkach uzasadnionych potrzebami wynikającymi z wprowadzenia wybierania numeru krajowego, dopuszcza się stosowanie jednego wskaźnika WSN dla kilku stref SN i rozróżnianie tych stref SN za pomocą pierwszych trzech cyfr numeru krajowego oznaczonych symbolicznie „ABS”. Jednakże jest to zapis sankcjonujący pewne, zastane ograniczenia jakie były w sieciach stacjonarnych. Obecnie nie ma takich ograniczeń, zatem dopuszczanie stosowania jednego wskaźnika WSN dla kilku stref SN wydaje się nieuzasadnione.

(9.) Zwracamy uwagę na oczywistą omyłkę pisarską w tabeli w pozycji 30, gdzie jest:

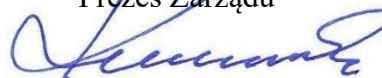
30	39		USŁUGI WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIE INTERNET PROTOCOLE (IP)	-	WST
----	----	--	---	---	-----

a jak się wydaje powinno być:

30	39		USŁUGI WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIE INTERNET PROTOCOL (IP)	-	WST
----	----	--	--	---	-----

Z wyrazami szacunku

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński